

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

17.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 27 Февраля — 1834 — Wilno. Wtorek. 27 Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 14-го Января.

Высочайшими Граматами Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена *Св. Станислава первой степени*: Генераль-Маіоръ, Командующій Оренбургскимъ Казачьимъ Войскомъ, состоящій по Кавалеріи *Фонз-Энгельгардтъ* 4-й (30 Января); Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Минскій Губернскій Предводитель Дворянства *Ошторпъ*, (2 Февр.); и Статскій Совѣтникъ, Управляющій Временною Контрольною Коммиссіею для счетовъ Морского вѣдомства *Христіани* (3 Февр.) (Спб. В.)

Высочайшимъ Приказомъ 9-го Февраля назначены, состоящій по Кавалеріи Генераль-Маіоръ *Олферьевъ*, Начальникомъ 4-й Легкой Кавалерійской дивизіи. Начальникъ 2-й Пѣхотной дивизіи, Генераль-Лейтенантъ *Рупертъ*, Начальникомъ 5-го Округа Корпуса Жандармовъ; Командиръ 2-й бригады 2-й Пѣхотной дивизіи, Генераль-Маіоръ *Врайко*, Начальникомъ 2-й Пѣхотной дивизіи. Состоящій при 1-й Гвардейской Пѣхотной дивизіи Генераль-Маіоръ *Анненковъ* 3-й, Командиромъ 2-й бригады 2-й Пѣхотной дивизіи. (Р. Инв.)

Миніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ жур-наловъ Департамента Законовъ 7 Октября и Общаго Собранія 23 Ноября 1833 года. Высочайшаго Манифеста 10 Апрѣля 1832 года? — принималъ въ соображеніе:

а) Что по силѣ сего Манифеста Почетные Граждане освобождаются отъ тѣлеснаго наказанія, а законныя дѣти личныхъ дворянъ, въ свободномъ состояніи находящіяся, принадлежать къ потомственному Почетному Гражданству по самому праву ихъ рожденія.

б) Что силою сихъ статей вопросъ о тѣлесномъ наказаніи дѣтей личныхъ дворянъ самъ собою ясно и положительно разрѣшается. Хотя же далѣе постановлено, что утвержденіе въ Почетномъ Гражданствѣ производится по рассмотрѣніи въ Герольдіи и Правительствующемъ Сенатѣ актовъ и удостовѣреній, доказывающихъ на оное право; но сіе не можетъ относиться до дѣтей личныхъ дворянъ, когда положительно извѣстно состояніе ихъ родителей (безъ чего и въ службу приняты они быть не могутъ); ибо, какъ выше сказано, дѣти сии принадлежать къ Почетному Гражданству по самому ихъ рожденію; каковаго права, по силѣ 18 § означеннаго Манифеста, не теряютъ они и въ такомъ случаѣ, если бы отецъ ихъ оное утратилъ.

в) Что какъ родъ наказанія зависитъ отъ рода преступленія, то само собою разумѣется, что приговоры Военныхъ Судовъ о дѣтихъ личныхъ дворянъ должны быть измѣняемы токмо въ отношеніи къ присужденію имъ тѣлеснаго наказанія; но поелику 17 § поминутаго Манифеста узаконено, что приговоры Су-

WIAOMOŚCI KRAIOWE.

Sankt-Petersburg dnia 14 Stycznia.

Przez Nuywyższe Dyplomata, Nuywiększościowiey mianowani Kawalerami Orderu *Sw. Stanisława pierwszego stopnia*: Jenerał-Major, Dowodzący Orenburskiem Kozackiem Woyskiem, liczący się w Kawalerii, *von Engelhardt 4ty*, (30 Stycznia); Rzeczywisty Radzca Stanu, Miński Gubernialny Marszałek Dworzanstwa *Osztorp*, (2 Lutego); i Radzca Stanu, Zarządzający Czasową Kontrolną Kommissyą, dla rachunków Morskiej Administracyi *Christiani*, (3 Lutego). (G. S. P.)

Przez Nuywyższy Rozkaz dzienny, 9 Lutego, naznaczeni; liczący się w Kawalerii Jenerał-Major *Olferjew*, Naczelnikiem 4tey dywizyi lekkiey jazdy. Naczelnik 2giey pieszey dywizyi Jenerał-Porucznik *Rupert*, Naczelnikiem 5go Okręgu Korpusu Żandarmów. Dowódzca 2rey brygady 2giey dywizyi pieszey, Jenerał-Major *Brayko*, Naczelnikiem 2giey dywizyi pieszey. Liczący się przy 1szej Gwardyyskiej dywizyi pieszey, Jenerał-Major *Annenkow 3ci*, Dowódzca 2giey brygady 2giey dywizyi pieszey. (R. I.)

Opinia Rady Państwa.

Wypisano z Żur- Rada Państwa, na Departamencie nałów Departamentu Praw dnia 7 Października i Powszechnego Zebrania d. 23 Listopada 1833. r.

a) Że na mocy tego Manifestu, Poczetni Hraźdanie, uwalniają się od kary cielesney, a prawnie urodzone dzieci dworzan osobistych, w wolnym znajdujących się stanie, należą do potomnego Poczetnego Hraźdantwa z samego prawa ich urodzenia.

b) Że mocą tych artykułów, pytanie o karze cielesney dzieci osobistych dworzan, samo przez się jasno i wyraźnie się rozstrzyga. Chociaż zaś daley powiedziano, że utwierdzenie na Poczetne Hraźdantwo, uskutecznia się po rozpatrzeniu w Heroldyi i w Rządzącym Senacie aktów i świadectw, dowodzących prawa na nie; to jednak nie może się stosować do dzieci osobistych dworzan, kiedy dobrze wiadomy jest stan ich rodziców (bez czego do służby oni przyjętymi być nie mogą); albowiem, jak wyżej wyrażono, dzieci te należą do Poczetnego Hraźdantwa z samego ich urodzenia, którego to prawa, na mocy § 18 pomienionego Manifestu, nie tracą one i w takim zdarzeniu, jeśliby ich oyciec one utracili.

c) Że gdy rodzaj kary zależy od rodzaju przewinienia, tedy samo z siebie wypada, że wyroki Sądów Woyskowych o dzieciach osobistych dworzan, mają być odmiennie tylko we względzie przysądzania na nich kary cielesney; lecz ponieważ § 17 pomienionego Manifestu postanowiono, że wyroki Sądownictw, o po-

дебныхъ мѣстъ, о лишеніи Почетныхъ Гражданъ правъ состоянія или добраго имени, не вершатся иначе, какъ по представленіи оныхъ на разсмотрѣніе Сената и утвержденіи порядкомъ, для дѣлъ уголовныхъ установленныхъ: то и по Военной части порядокъ сей долженъ быть соблюдаемъ, сообразно существующимъ въ оной правиламъ судопроизводства.

Въ слѣдствіе сего Государственный Совѣтъ положилъ: въ разрѣшеніе возникшаго вопроса изъяснить:

1) Что, по силѣ Манифеста 10 Апрѣля 1832 года, дѣти личныхъ дворянъ, какъ по Гражданскому суду, такъ и по суду Военному, не могутъ быть подвергаемы тѣлесному наказанію за ихъ преступленія.

2) Что дѣла о лишеніи дѣтей личныхъ дворянъ правъ, присвоенныхъ Почетному Гражданству, или добраго имени, и по Военной части должны быть оканчиваемы, сообразно 17 § означеннаго Манифеста, порядкомъ, по Военному вѣдомству установленнымъ, и сообразно степени власти, Начальствамъ присвоенной.

На ономъ мнѣніи написано:

„ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО“ воспользовавшееся мнѣніемъ въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, по вопросу о тѣлесномъ наказаніи дѣтей личныхъ дворянъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.“

Подписалъ: Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Князь В. Козубей.

22 Декабря, 1833 года.

Указы Правительствующаго Сената.

Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Финансовъ, что по поводу прошенія купеческаго общества города Шуи, объ учрежденіи судоходства по рѣкѣ Тезѣ, и на основаніи положеній Комитета Г. Министровъ 31 Октября и 21 Ноября 1833 года, Государь Императоръ Высочайше повелѣлъ соизволилъ: постановить за общее правило, дабы въ тѣхъ случаяхъ, гдѣ городскія общества, или торговые сотоварищества, и другія компаніи изъявили бы желаніе предпринять сооруженіе на свой счетъ шлюзовъ, каналовъ или другихъ устройствъ, имѣющихъ въ виду частную пользу одного какого либо мѣста, и когда предпріятія сіи, по представленнымъ предположеніямъ, признаются и отъ Правительства полезными, дозволено было для самаго совершенія оныхъ, или для возмещенія понесенныхъ издержекъ, учреждать, по особымъ разрѣшеніямъ, сборы съ проезжающихъ или проходящихъ, по Тарифамъ, дѣйствительной потребности соответствующимъ и Правительствомъ утвержденнымъ; причѣмъ отъ самихъ обществъ и компаній зависѣть будетъ испрашивать отъ Правительства нужныхъ по искусственной части чиновниковъ и другихъ пособій, или производить предпринимаемыя устройства и въ отношеніи техническомъ собственными средствами. Января 12 дня, 1834 года. (По 1-му Департаменту.)

Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Финансовъ, что по требованію Г. Канцлера Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, о взысканіи съ Чиновниковъ вѣдомства Министерства Финансовъ за Всемилоушійше пожалованные имъ Знаки Отличія Безпорочной Службы неуплаченныхъ ими единовременныхъ денегъ, учинено было симъ Министерствомъ надлежащее распоряженіе; но какъ по собраннымъ свѣдѣніямъ оказалось, что иные изъ тѣхъ Чиновниковъ умерли до полученія знаковъ, а послѣ нѣкоторыхъ не осталось никакого имѣнія, и потому не съ кого взыскать требуемыхъ за знаки денегъ: то о семъ сообщено было Экспедиціи сего Знака, которая однако отозвалась, что хотя помянутые Чиновники и не получили Знаковъ Отличія Безпорочной Службы, но поелику смерть ихъ послѣдовала послѣ Высочайшаго утвержденія о пожалованіи имъ сихъ Знаковъ, то по сей причинѣ невнесенныя ими при жизни деньги, отъ каждаго по 10 р., не могутъ быть исключены изъ недоимки, но по истребованіи отъ кого слѣдуетъ, должны быть доставлены въ Орденскій Капитуль. Видя изъ опыта, что переписка о взысканіи денегъ за Знаки Отличія Безпорочной Службы съ Чиновниковъ, неполучившихъ оныхъ во время жизни, большею частію бываетъ безплодною, а между тѣмъ съ каждымъ годомъ увеличивается, онъ Г. Министръ Финансовъ представлялъ обстоятельство сѣе на разрѣшеніе Комитета Г. Министровъ, полагая съ своей стороны постановить правиломъ, чтобы съ Чиновниковъ, удостоенныхъ Знакомъ Отличія Безпорочной Службы, но не получившихъ оного при жизни, положенныхъ Статутомъ единовременныхъ денегъ не взыскивать, отбирая съ тѣхъ вмѣстѣ въ возвратъ отправленные къ нимъ грамоты, Статуты и Знаки. Нынѣ Комитетъ, согласясь съ таковымъ его Г. Министра Фи-

збавленіи Почетныхъ Гражданъ правъ стану czyli dobrogo imienia, nie spełniają się inaczej, jak po przedstawieniu onych na uwagę Senatu i po zatwierdzeniu porządkiem dla dzieł kryminalnych ustanowionym; tedy i w wydziale wojskowym, porządek ten powinien być przestrzegany, stosownie do istniejących w nim prawideł przewodu sądowego.

W skutek tego, Rada Państwa postanowiła: dla rozwiązania wynikłego zapytania objaśnić:

1) Że na mocy Manifestu z dnia 10 Kwietnia 1832 roku, dzieci osobistych dworzan, tak Sądem Cywilnym, jako też Sądem Wojskowym, nie mogą być skazywani na karę cielesną za ich przewinienia.

2) Że sprawy o pozbawieniu dzieci osobistych dworzan praw nadanych Poczetnemu Hraǳanstwu, czyli dobrogo imienia, i w wydziale wojskowym, powinny być kończone, stosownie do § 17 pomienionego Manifestu, porządkiem ustanowionym w zarządzie wojskowym, i stosownie do stopnia władzy, Zwierzchnościom nadanej.

Na tey opinii napisano:

JEGO CESARSKA MOŚĆ, opinią, która nastąpiła na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, z powodu zapytania, o karze cielesnej dzieci osobistych dworzan, Najwyżej zatwierdzić raczył, i rozkazał wypełnić.

Podpisał: Prezydent Rady Państwa Xięże W. Koczubey.

D. 22 Grudnia 1833 r.

(G.S.)

Ukazy Rządzącego Senatu.

Rządzący Senat słuchali raportu Ministra Skarbu, że z powodu prosby zgromadzenia kupieckiego miasta Szui, względem utworzenia żeglugi na rzece Tezie, i na zasadzie postanowień Komitetu Ministrów z dnia 31 Października, i 21 Listopada 1833 r., Najwyższy PAN Najwyżej rozkazać raczył: postanowić za powszechne prawidło, ażeby w tych razach, gdy zgromadzenia mieyskie, lub handlowe stowarzyszenia i inne kompanie oświadczą chęć zbudowania swym kosztem Szluzów, kanałów lub innych budowli, mających na celu prywatną korzyść jednego jakiegokolwiek mieysca, i gdy takowe przedsięwzięcia, wedle przedstawionych projektów, uznane będą za pożyteczne i od Rządu, aby dozwolano, dla samego ich uskutecznienia lub dla wynagrodzenia poniesionych kosztów, ustanawiać, za szczególnem dozwoleńiem, opłaty od przejeżdżających lub przechodzących, wedle Taryff rzeczyswistey potrzebie odpowiadających i przez Rząd potwierdzonych; przy czém od samych towarzystw i kompanij zależec będzie prosić u Rządu o potrzebnych oo do technicznej części Urzędników i o inne pomoce, lub prowadzić przedsięwzięte budowle, nawet we względzie technicznym własnymi środkami. Dnia 12 Stycznia 1834 roku. (Z 1go Departamentu.)

Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Skarbu, że na zapotrzebowanie Kanclerza Rossyyskich Cesarzkich i Królewskich Orderów, o uzyskanie u Urzędników wiedzy Ministerium Skarbu z Należyaskawiey udzielone im znaki dystynkeji nienaganney służby, nieopłaconych przez nich jednorazowych pieniędzy, uczynione było przez to Ministerium należyte rozporządzenie; lecz gdy z zebranych wiadomości okazało się, że niektórzy z tych urzędników umarli, przed otrzymaniem znaków, po innych zaś nie pozostało żadnego majątku, a przeto nie ma z kogo uzyskać należących się za znaki pieniędzy, zakomunikowano więc o tém Expedycyi tego znaku, która jednakże wyrzekła, iż chociaż pomienieni Urzędnicy nie otrzymali znaków nienaganney służby, lecz ponieważ śmierć ich nastąpiła po Najwyższém zatwierdzeniu na udarowanie ich temi znakami, z tey więc przyczyny niewniesione przez nich za życia pieniądze, od każdego po r. 10, nie mogą być wykresłane z zaległości, ale po zatrzebowaniu od kogo należy, powinny być przesłane do Kapituły Orderów. Widząc z doświadczenia, że korespondencya, o uzyskanie pieniędzy za znaki dystynkeji nienaganney służby od Urzędników, którzy nie otrzymali go za życia, bywa powiększay częścią bezskuteczną, i nadto z każdym rokiem się powiększa, Minister Skarbu przedstawiał tę okoliczność na rozstrzygnięcie Komitetu Ministrów, podając ze swojej strony postanowić prawidło, ażeby od Urzędników, zaszczyconych znakiem dystynkeji nienaganney służby, którzy jednakże nie otrzymali go za życia, ustanowionych Statutem jednorazowych pieniędzy nie uzyskiwać, a odbierać przytém napowrót posłane im dyploma, Statut i znak. Teraz Komitet, zgadzając się z takowem Ministra Skarbu zdaniem, na posiedzeniu dnia 28 Listopada 1833 roku postanowił je zatwierdzić, na co dnia 12 upłynionego Grudnia objawiono Komiteto-

нансовъ мнѣніемъ, въ засѣданіи 28 Ноября 1833 года полагалъ утвердить оное, на что 12-го истекшаго Декабря объявлено Комитету и Высочайшее соизволеніе. Января 12 дня, 1834 года. (По 1-му Департаменту).

Правительствующій Сенатъ слушали представле-
 ние Господина Министра Финансовъ, что Унищій
 2-й гильдіи купецъ Дувидъ Розенбергъ и повѣрен-
 ный Каменецъ-Подольскаго 2-й гильдіи купца Блан-
 ка, тамошній 3-й гильдіи купецъ Мееръ-Гольден-
 бергъ, въ присланномъ на имя его Г. Министра Фи-
 нансовъ прошеніи изъясняли: что занимаясь съ дав-
 нихъ лѣтъ казенными подрядами и поставками, всег-
 да отличались они ревностно въ пользу казеннаго ин-
 тереса, и заслужили имя исправныхъ; нынѣ же къ про-
 долженію такогога упражненія на будущее время встрѣ-
 чаютъ преграду со стороны Подольской и Бессарабской
 Казенныхъ Палатъ, въ томъ, что при пріемѣ въ за-
 лога незастрахованныхъ домовъ полагается ими взы-
 скивать полутора-процентныя деньги при всякомъ
 кратковременномъ подрядѣ за цѣлый годъ, по коему
 иногда случится можетъ, что за одинъ залогъ въ
 теченіе одного года потребуется уплатить 18-ть и
 болѣе процентовъ; къ чему приводить слѣдующій
 примѣръ: съ торговъ въ Бессарабской Казенной Па-
 латѣ, въ Іюнь мѣсяцъ 1833 года производившихся,
 взяли они просители на себя поставку въ городъ
 Рени 20 тыс. ведръ хлѣбнаго пѣннаго вина для войскъ
 Россійскихъ, въ Молдавіи и Валахіи расположен-
 ныхъ, съ обязанностію совершить такуюю поставку
 въ теченіе не болѣе одного мѣсяца, по каковому пред-
 мету изъ представленнаго ими въ обезпеченіе исправ-
 ной поставки залога, за незастрахованіе онаго, взы-
 сканы полутора-процентныя деньги не по расчисле-
 нію контрактнаго времени по пропорціи годичнаго
 срока, но за цѣлый годъ, такъ, что если бы случи-
 лось тотъ самый залогъ въ теченіе того жъ года под-
 вергнуто обезпеченію по нѣскольکو операціямъ, то взы-
 скивалось бы особенно за всякой разъ, и за всякой под-
 рядъ полутора-процента за цѣлый годъ, а вообще въ го-
 дичное время превышало бы 18-ть процентовъ. Сверхъ
 того, если причислить проценты, казною взимаемые
 за неострахованные залого, за гербовую бумагу для
 написанія контракта, за припечатаніе и необходимыхъ
 издержки на содержаніе людей, на проѣзды и про-
 чее, то составитя немалая часть общей подрядной
 суммы, и не останется возможности ко взятію под-
 ряда по открываемымъ цѣнамъ, отъ чего всегда под-
 рядъ долженъ будетъ оставаться въ рукахъ Казен-
 ныхъ Коммиссіонеровъ. Такимъ образомъ, не буду-
 чи въ состояніи вступитъ въ подряды съ залогомъ
 незастрахованными, и не имѣя случая къ застра-
 хованію домовъ въ Бессарабской Области и Подоль-
 ской Губерніи, по случаю непринятія оныхъ Стра-
 ховыми Конторами тамъ, гдѣ учреждены, и по неимѣ-
 нію таковыхъ въ означенныхъ мѣстахъ, они проси-
 тели лишаются возможности имѣть дѣло съ казною;
 и потому просятъ, уваживъ стѣснительную коммер-
 цію ихъ, предписать Бессарабской и Подольской Ка-
 зеннымъ Палатамъ, чтобы оныя, при взысканіи по
 кратковременнымъ подрядамъ изъ незастрахован-
 ныхъ залоговъ 1½-процентныхъ денегъ, расчисляли
 бы такыя по пропорціи года, или же взыскивая
 за цѣлый годъ, представляли бы пользоваться преиму-
 ществомъ, вмѣсто застрахованія полтора процента-
 ми уплаченнаго залога во все время существованія
 срочнаго свидѣтельства и не взыскивали бы таковыхъ
 въ другой разъ съ того самого залога при другомъ
 подрядѣ. Вслѣдъ за полученіемъ означенной прось-
 бы поступило къ нему Г. Министру представленіе Бес-
 сарабской Казенной Палаты по тому же предмету. Онъ
 Г. Министръ Финансовъ, основываясь на узаконе-
 ніяхъ, коими за застрахованіе домовъ, представляе-
 мыхъ въ залогъ по подрядамъ, назначено брать въ
 казну по 1½ процента въ годъ, и находя по сему прось-
 бу купцовъ Розенберга и Гольденберга уважител-
 ною, не встрѣчаетъ препятствій предписать повсе-
 мѣстно, чтобы мѣста, заключающія подряды, взы-
 скавъ съ контрагентовъ, представляющихъ въ обез-
 печеніе казны каменныя незастрахованныя строенія,
 1½-процентныя деньги, выдавали, буде подряд-
 чики пожелають, свидѣтельства на обыкновенной гер-
 бовой бумагѣ, что деньги сіи взысканы впередъ за
 годъ съ такого-то по такое-то число, съ тѣмъ, что
 если залогъ будетъ возвращенъ прежде истеченія го-
 да и снова представленъ въ обезпеченіе, то уже не
 было бы требуемо вновь 1½-процентныхъ денегъ до
 истеченія срока, за который оныя уже заплачены,
 но чтобы потомъ взыскиваемы были снова и непре-
 мѣнно всегда впередъ за годъ. Января 12 дня 1834
 года. (По 1-му Департаменту). (Сен.В.)

— Правительствующимъ Сенатомъ удостоены въ
знаніе потомственного Почетнаго Гражданства купцы

wi N a y w y ż s z e z e z w o l e n i e. D n i a 1 2 S t y c z n i a 1 8 5 4
r o k u. (Z 1 g o D e p a r t a m e n t u.)

Rządzący Senat słuchli przedstawienia Ministra Skarbu, że Uszycki zgłasy gildy kupiec Dawid Rozenberg, i Plenipotent Kamieniec Podolskiego zgłasy gildy kupca Blanka, tameczny 3ciey gildy kupiec Mejer Goldenberg, w przysłaney na imię Ministra Skarbu prośbie wyrazili: iż zajmując się od dawna skarbowemi podradami i dostawami, oznaczali się oni zawsze gorliwością dla skarbowego interesu, i zasłużyli na imię akuratywnych; teraz zaś w dalszém prowadzeniu tego zatrudnienia napotykają na przyszłość przeszkodę ze strony Podolskiej i Bessarabskiej Izby Skarbowych, w tém, że przymując na ewikcyą niezaassekuirowane domy uzyskują one półtora procentu przy każdym krótkotrwałym podradzie za rok cały, skąd niekiedy zdarzyć się może, że za jedną ewikcyą w ciągu jednego roku wypadnie zapłacić 18 i więcej procentów; na co też przywodzą następny przykład: z targów w Bessarabskiej Izbie Skarbowey w miesiącu Czerwcu 1833 roku odbytych, wzięli oni prosząc na siebie dostawę do miasta Reni 20 tysięcy wiader żytniey szumowney wódki dla woyska Rossyjskiego w Mołdawii i Wołoszczyźnie rozłożonego, z obowiązkiem uskutecznienia takowey dostawy nie daley, jak w przeciągu jednego miesiąca, w jakowym przedmiocie z przedstawioney przez nich na zabezpieczenie akuratney dostawy ewikcyi, za niezaassekuirowanie oney uzyskane został półtora procentowy pieniądź, nie za czas kontraktem objęty, proporcjonalnie do rocznego terminu, lecz za rok cały, tak, że jeśliby zdarzyło się też samę ewikcyą w ciągu tegoż roku oddać na zabezpieczenie w kilku operacyach; tedy uzyskiwanoby osobno za każdy raz, i za każdy podrad po półtora procentu za rok cały, a w ogóle w przeciągu roku przewyższyłoby 18 procentów. Nadto, jeżeli się policzą procenta, przez Skarb pobierane za nieassekuirowane ewikcy, za papier stępowy dla napisania kontraktu, za *przypieczętowanie* i nieodzowne koszta na utrzymanie ludzi, na podróże i t. p. Wyniesie to nie małą część ogólnę podradowey summy, i zabraknie możności do wzięcia podradu wedle oświadczonych cen, przez co zawsze podrad będzie musiał pozostać w ręku Skarbowych Komisyjonierów. Tym sposobem, nie będąc w stanie wchodzić w podradę z ewikcyami niezaassekuirowanemi, i niemając zręczności zaassekuirowania domów w obwodzie Bessarabskim i Podolskiej Gubernii, z powodu nieprzyjęcia ich przez kantory assekuracyjne tam, gdzie są ustanowione, i z przyczyny nieznaydowania się takowych w pomienionych miejscach, proszący pozbawieni są możności mienia interesu ze skarbem, a przeto proszą, ażeby z uwagi na ich ściśniony handel, zalecić Bessarabskiej i Podolskiej Izbie Skarbowey, iżby one, przy uzyskiwaniu od podradów na krótki czas zawartych z niezaassekuirowanych ewikcy 1½ procentowych pieniędzy, rachowały takowe w roczney proporey, lub też uzyskawszy za rok cały, dawałyby pierwszeństwo, zamiast zaassekuirowania półtora procentem, opłaconej ewikcyi przez cały czas trwania terminowego świadectwa, i aby nie uzyskiwały takowego powtórnie z teyże samej ewikcyi przy drugim podradzie. Tuż po otrzymaniu pomienioney prośby, wszedł do P. Ministra Skarbu przedstawienie Bessarabskiej Izby Skarbowey w tymże przedmiocie. Minister Skarbu, gruntując się na przepisach prawa, któremi zaassekuirowanie domów, przedstawianych na ewikcyą w podradach naznaczono pobierać do skarbu po 1½ procentu na rok, i znajdując przeto prośbę kupców Rozenberga i Goldenberga zasługującą na uwagę, nie znajdując przeszkody zalecić po wszystkich miejscach, ażeby miejsca, zawierające podradę, uzyskawszy z kontrahentów, przedstawiających na zabezpieczenie skarbu murowane niezaassekuirowane budowle, półtora-procentowe pieniądze, wydawały, gdy biorący podrad tego żądać będą, świadectwa na zwyczajnym papierze stępowym, że pieniądze te uzyskane są z góry za rok od takiego to mianowicie do takiego to dnia, z tém zastrzeżeniem, ażeby, jeżeli ewikcyą będzie powrócona przed upłynieniem roku i znowu przedstawiana na zabezpieczenie, wtenczas, ażeby nie wymagano znowu 1½ procentowych pieniędzy do upłynienia terminu, za który są już one zapłacone, lecz, ażeby potem uzyskiwane były znowu i nieodmiennie zawsze za rok z góry. Dnia 12 Stycznia 1834 roku. (*Z 1go Departamentu.*) (G. S.)

— Przez Rządzący Senat, uznani są za poczetnych
brańdan z potomstwem, Kupcy iszey gildy: Moskiewski
116

1-й гильдии: Московский Поликарпъ *Карташев*, Нарвский Карлъ *Лессиг*, Ярославский Петръ и братъ его Александръ, *Пастуховы*; купцы 2-й гильдии: Калужский Андрей *Чистоклетов*, Вережский Данила *Глушков*.

— Государь Императоръ, повсеподданнѣйшему кладу Г. Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода, въ 13-й день Января Высочайше утвердить соизволилъ положеніе Святѣйшаго Синода, о награжденіи золотомъ медалью на Владимирской лентѣ, для ношенія въ петлицѣ, Діакона Бѣлевскаго уѣзда, села Комарова, Ивана *Знаменскаго*, съ выдачею ему сверхъ того изъ казны единовременно, вмѣсто 150 рублей, назначенныхъ Святѣйшимъ Синодомъ, 500 рублей, за оказанный имъ, съ опасностію собственной жизни, челолюбивый подвигъ въ спасеніи утопающаго въ рѣкѣ Исеть крестьянскаго мальчика Павлова.

— Въ Ноябрь 1833 года, въ Нижегородское рекрутское Присутствіе протѣснился крестьянинъ Князя *Репнина*, Иванъ Николаевъ *Помбловъ*, и со слезами упрасивалъ, чтобы приняли его въ солдаты, вмѣсто старшаго и женатаго брата его. Со всѣмъ участіемъ, которое принималъ въ немъ Члены, и готовностію исполнить его благородное желаніе, они не могли сего сдѣлать потому, что у него сведень указательный палецъ лѣвой руки. Ему растолковано, что по Уставу позволено принимать въ рекруты безъ пальца; а на крестьянъ, у которыхъ сведень, какъ у него и мѣшается владѣть ружьемъ, сія милость не распространяется. Чрезъ три дня онъ опять явился въ Присутствіе и съ веселымъ лицомъ объявилъ, что теперь принять его можно, потому, что у него нѣтъ пальца: онъ изъ любви къ брату отрубилъ у себя сведенный палецъ.

О такомъ примѣрно-похвальномъ поступкѣ крестьянина *Помблова* было доведено до свѣдѣнія Его Императорскаго Величества.

Государь Императоръ Всемилостивѣйше пожаловалъ ему 500 рублей и повелѣлъ перевести въ Гвардію.

— Въ прошедшее Воскресенье, 11-го Февраля, происходило обыкновенное годичное Собраніе акціонеровъ Россійскаго Страховаго отъ огня Общества. Изъ отчета, читаннаго въ семь Собраній, видно, что кругъ дѣйствія и благосостояніе сего Общества ежегодно увеличиваются. Въ прошломъ 1833 году застраховано было имѣній на 25 милліоновъ болѣе, нежели въ 1832 году; пожаровъ было 96, изъ коихъ въ одномъ Петербургѣ случилось 66, а заплачено убытковъ, ими произведенныхъ, слишкомъ 484,000 рублей. Получено страховой преміи 1,577,499 р. 34 коп.; отчислено, за исключеніемъ расходовъ и четвертой части въ запасный капиталъ, въ выдачу акціонерамъ 660,000 руб., то есть, по 66 р. на акцію. — По Уставу, жребій выйти изъ числа Директоровъ палъ на Адмирала Н. С. *Мордвинова*, и онъ былъ снова избранъ въ сію должность, почти единогласно. (*Сѣв. Пз.*)

В и л н а.

Сообразно распоряженію Его Высочайшепревосходительства Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, лекціи главнѣйшихъ курсовъ въ учрежденной въ Вильнѣ Римско-Католической Духовной Академіи открыты послѣднихъ чиселъ Сентября мѣсяца минувшаго года, умножены прочими, которыя вновь утверждены Профессоры начали преподавать въ Январѣ мѣсяцъ текущаго года; торжественное же открытіе Академіи отложено было до прибытія Ректора ея, Олыкского Инфулата и Кавалера Алоизія Осиńskiego, удостоеннаго Высочайшаго въ семь званій утвержденія. По прибытіи его, празднество сѣе совершено 11 числа сего мѣсяца слѣдующимъ образомъ: Въ 11½ часовъ предъ полуднемъ, Управляющій Виленскою Епархіею, Преосвященный Епископъ и Кавалеръ Клонгевичъ, въ сопровожденіи Ректора, равно Профессоровъ и другихъ Чиновниковъ Академіи, отправился въ Академическую церковь Св. Іоанна, въ которой, въ присутствіи многочисленнаго бѣлаго и монашескаго Духовенства и многихъ разнаго званія лицъ, по совершеніи Божественной Литургіи и отпѣтій гимна: *Veni Creator*, отслужено молебствіе о здравіи и благоденствіи Всемилостивѣйшаго Основателя и Покровителя Академіи, Его Императорскаго Величества и Августѣйшаго Его Дома. Потомъ все собраніе обратилось въ залъ Публичныхъ Засѣданій, гдѣ, въ присутствіи Его Сіятельства Господина Виленскаго Военнаго Губернатора, Генераль-Губернатора Гродненскаго, Минскаго и Бѣлостокскаго, Генераль-Лейтенанта, Генераль-Адъютанта и Кавалера Князя Николая Андреевича Долгорукова, равно Г. Начальника Виленской Губерніи Дюппельмира, Генераль-Майора Вигуріна, Президента Императорской Виленской Медико-Хирургической Академіи Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Кучковскаго, Начальника 4-го Округа Корпуса Жан-

Polikarp *Kartaszew*, Нарвский Карол *Lessig*, Ярославский Piotr i братъ его Alexander *Pastuchowy*; купцы 2-й гильды: Калужки Andrzej *Czystokletow*, Wereyski Daniel *Huszkow*.

— CESARZ JEGOMOŚĆ, po nayppoddannieyszymъ przełożeniu P. Ober-Prokurora Nayświętszego Synodu, w d. 13 Stycznia, Naywyżey potwierdzić raczył postanowienie Nayświętszego Synodu, o nagrodzenie złotymъ medalemъ na wstędze Orderu S. Włodzimierza, dla noszenia w pętelce: Dyakona powiatu Bielewskiego wsi Komarowa, Jana *Znamieńskiego*, z wydaniem mu nadto ze Skarbu jednorazowie, zamiastъ 150 rubli. przeznaczonych od Nayświętszego Synodu, 500 rubli, za dopełniony przezeń, z niebezpieczeństwemъ własnego życia, uczynek miłości bliźniego w uratowaniu tonącego na rzece *Isecie* włościańskiego chłopięcia Pawłowa.

— W Listopadzie 1833 roku, do Niżgorodzkiego rekrutskiego Urzędu wcisnął się włościanin Xiążęcia *Repnina*, Iwan Nikołajew *Pomietow*, i ze łzami prosił, ażeby przyjęto go na żołnierza, na miejsce starszego, żonatego jego brata. Pomimo naywiększego uczucia, wzbudzoney ku niemu w Urzędnikachъ litości i chęci uczynienia zadosyć jego szlachetney żądzy, nie mogli tego uczynić, z przyczyny, że u niego przykurczony był skazujący palecъ lewey ręki. Wyłożono mu, że podługъ ustawъ pozwolono przyymować na rekruta bezъ palca: a na włościan, u których palecъ skrzywiony, jak u niego, i przeszkadza do robienia bronią, ta łaska nie rozciąga się. We trzy dni znowu on stawił się do Urzędu, i z wesołą twarzą oświadcza, że teraz przyjąć go można, gdyż u niego niema palca: z miłości do brata, odciał on sobie skrzywiony palecъ.

O tak przykładowymъ i chwalebnymъ postępku włościanina *Pomietowa*, doprowadzono było do wiadomości NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI.

NAYJAŚNIEYSZY PAN, Nayłaskawiey darował mu 500 rubli i rozkazał przenieść go do Gwardyi. (*R. I*)

— W zeszłą niedzielę, dnia 11 Lutego, odbyło się zwyczajne roczne Zgromadzenie akcyonaryuszów Rosyyskiego Assekuracyynego Ogniowego Towarzystwa. Ze sprawy, czytanej na témъ Zgromadzeniu, okazuje się, że okragъ działań i stan pomyślny tego Towarzystwa codzien się powiększa. W zeszłymъ 1833 roku zaasekurowano własności na 25 milionówъ więcej, aniżeli w roku 1832; pożarówъ było 96, z których w samymъ Petersburgu zdarzyło się 66, a zapłacono szkod, przez nie zrzadzonych, wyżej 484,000 rubli. Otrzymano premiumъ assekuracyynego 1,577,499 rubli 34 kop.; odłożono, za potrąceniemъ rozchodówъ i czwartey części na kapitałъ zapasowy, na wypłatę akcyonaryuszomъ 660,000 rubli, to jest: po 66 rubli na akcyę. — Podługъ Ustaw, los wywycia z liczby Dyrektorów, wypadł na Admirała N. S. *Mordwinowa*, ale na nowo został wybrany do tego urzędowania, prawie jednocią glosów. (*P. P.*)

W i l n o.

Stosownie do rozporządzenia JW. Ministra Spraw Wewnętrznych, lekcyje główniejszychъ kursówъ w nowo ustanowionej w Wilnie Akademii Rzymsko-Katolickiej Duchowney, otworzyły się z końcemъ miesiąca Września roku przeszłego, i pomnożyły się innemi, które Professorowie nowo potwierdzeni w miesiącu Styczniu r. t. wykladać zaczęli, publicznie zaś otwarcie odficzone było do przybycia Rektora jey, JW. Aloizego Osińskiego, Infułata Olyckiego i Kawalera, Naywyższemъ na ten urządъ potwierdzeniemъ zaszczyconego. Po przybyciu którego, akt ten uroczysty, odprawiony dnia 11 Lutego terazniejszego, następującymъ porządkiemъ: O godzinie 11½ zrana, JW. Biskup Kłagiewicz Rządzący Dycezyą Wileńską i Kawaler, w towarzystwie Rektora, tudzież Professorówъ i innychъ urzędnikówъ Akademii, udał się do Kościoła Akademickiego S. Jana, gdzie w obecności licznego Duchowieństwa świeckiego i zakonnego i mnóstwa osóbъ rozmaitego stanu, po odprawieniu Mszy S. i odśpiewaniu hymnu *Veni Creator*; zaniesiono modły do Boga o zdrowie i pomyślność Naymiłościwszego Założyciela i Opiekuna Akademii NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI i całego NAYJAŚNIEYSZEGO Domu. Z Kościoła, całe Zgromadzenie udało się do Sali Publicznychъ Posiedzeń, gdzie w obecności Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Mikołaja Andrzejewicza Dołhorukowa Jenerała-Porucznika, Jenerała-Adjutanta, Gubernatora Wojennego Wileńskiego, a Grodzieńskiego, Mińskiego i Białostockiego Jenerała-Gubernatora i Kawalera, tudzież JW. Doppelmaira Naczelnika Gubernii Wileńskiej, Baturyna Jenerała-Majora, Kuczkowskiego Rzeczywistego Radzcy Stanu, Prezydenta CESARSKIEY Akademii Medyko-Chirurgicznej Wileńskiej, Jazykowa Półkownika Naczelnika 4go Okręgu Korpusu Zandar mów, wielu innychъ znakomitychъ Duchownychъ i Świeckichъ osób, i licznie zebraney młodzi, — przeczytano Naywyższy Ukazъ Imienny NAYJAŚNIEYSZEGO IMPERATORA

дармовъ Полковника Языкова, и многихъ другихъ почетнѣйшихъ Духовныхъ и Свѣтскихъ лицъ и значительнаго числа обучающагося юношества,—прочтенъ Именнымъ Его Императорскаго Величества Высочайшій Указъ, данный Правительствующему Сенату въ 1-й день Юля 1833 года, объ учрежденіи въ Вильнѣ Римско-Католической Духовной Академіи, а равно и главнѣйшія статьи Всемилоостивѣйшаго дарованнаго ей Устава. Въ слѣдъ затѣмъ, Епископъ, силою Устава и особыми предписаніями по Высочайшей Волѣ обязанный цесцись о благосостояніи сего заведенія, открылъ засѣданіе произнесеніемъ рѣчи, изобразивъ въ оной неогрѣнимыя щедроты Августѣйшаго Монарха, оказанныя въ учрежденіи сей новой Академіи для вознесенія духовныхъ наукъ къ общему благу; внушая, чтобы духовное юношество усовершенствованіемъ себя въ наукахъ и благонравіи, старалось содѣлаться достойными слугами Алтаря, вѣрными Св. Церкви и Августѣйшему Всероссийскому Престолу. Послѣ чего Ректоръ въ произнесенной рѣчи изложилъ: что уваженіе, достоинство и степень духовнаго званія требуютъ основательнаго познанія наукъ Божественныхъ и добродѣтелей, похвальныхъ предъ людьми и чистыхъ предъ Богомъ; изъяснилъ долгъ неограниченнаго благоговѣнія ко Всемилоостивѣйшему Монарху, незабвеннымъ благодареніемъ вознесшему сіе учебное заведеніе во славу Царя вѣковъ, въ защиту Св. Церкви и во благо народа, подвластнаго Скипетру Его; наконецъ поощрялъ Академическое юношество, священное по званію своему, дабы оно часъ отъ часу содѣлывалось ревностнѣе и сильнѣе въ образованіи ума и исполненіи правилъ Христіанской жизни. Засимъ Профессоръ Академіи, Каѳедральный Каноникъ Фіалковскій, читалъ разсужденіе о пользѣ и вліяніи Церковной Исторіи на науки Богословскія; Профессоръ Латинской и Греческой Словесности, Надворный Совѣтникъ Гриневичъ, говорилъ на Латинскомъ языкѣ о пользѣ, происходящей отъ познанія языковъ Греческаго и Латинскаго преимущественно для Духовныхъ; въ заключеніе же, Профессоръ Всеобщей Исторіи, Коллежскій Совѣтникъ Кукольникъ, заключилъ сіе торжественное засѣданіе разсужденіемъ о вліяніи Небеснаго Промысла на судьбу Царствъ и Народовъ.

Гродно, 15 Февраля.

Обыватели города Гродна, во время собравшагося на выборы Дворянства, имѣли удовольствіе слушать два концерта на скрипкѣ играннаго Г. Игнатіемъ Реуттомъ, и съ душевною радостію испытали, не только усовершенствованіе таланта своего соотечественника, но и благородныя его чувствованія: онъ большую часть изъ собранныхъ имъ при второмъ концертѣ денегъ второго своего концерта, пожертвовалъ въ пользу страждущаго человечества. Таковой похвальный поступокъ сего Артиста снискалъ ему общественную признательность, а равномѣрно и здѣшнему Фортепьянисту Г. Маевскому который по недостатку въ г. Гродно хорошаго оркестра, аккомпанировалъ Г. Реутту на фортепьяно, къ совершенному удовольствію публики. Мы надѣемся, что сія заслуженная и справедливая похвала талантовъ и благородныхъ чувствъ нашихъ Артистовъ, будетъ для нихъ поощреніемъ къ дальнѣйшему оныхъ усовершенствованію и развитію.

Тауррогенъ, 8-го Февраля.

Переправа черезъ рѣку Неманъ, по случаю разлитія оной, крайне затруднительна. Близъ самаго Тауррогена разлилась также рѣка Юра, и переездъ на лодкахъ въ семь мѣстъ очень неудобенъ. (Спб. В.)

Москва, 10 Февраля.

Въ маскарадѣ Благороднаго Собранія, 6-го Февраля, былъ Чрезвычайный Посолъ Его Султанскаго Величества, *Муширъ-Ахметъ-Паша*, за два дня предъ тѣмъ пріѣхавшій изъ С. Петербурга въ нашу Столицу. Лучшая публика наполнила большую залу совершенно. Дамы блистали нарядами, маскарадные костюмы — своею разнообразностію. Знаменитый гость танцевалъ Польскій нѣсколько разъ. (Моск. В.)

Одесса, 12-го Января.

Въ Одессѣ еще довольно грязи: трудно было бы утверждать противное, но нельзя не согласиться, что мы въ семъ отношеніи уже много подвинулись впередъ. Пространство нашей великолѣпной мостовой изъ Италіанскихъ плитъ еще невелико, но протяженіе шоссе уже весьма значительно; и хотя оно не замѣняетъ мостовой, однако же, благодаря ему, мы уже смѣемся теперь надъ тѣми временами, когда грязь прерывала здѣсь сообщенія между жителями; и не смотря на брызги, которыми, обдаются насъ

Ягемоści даны Рządzącemu Senatowi dnia 1 Lipca r. 1833, o ustanowieniu w Wilnie Akademii Rzymsko-Katolickiej Duchowney i gлówniejsze paragrafy Ustaw, dla tego zakładu Najmilsociwicy nadanych. Po czym JW. Biskup, jako szczególnie mocą Ustaw i osobnem poleceniem z woli Monarszty obowiązany, mieć troskliwość o najlepsze powodzenie tego Zakładu, zagał posiedzenie przemową, wystawując w niej nieocenione dobrodzieystwo IMPERATORA JEGOMOŚCI, okazane, w ustanowieniu tey nowej Akademii, na podniesienie nauk duchownych ku dobru powszechnemu, zachęcał, ażeby młodzież duchowna, przez gruntowanie się w naukach i dobrych obyczajach, starała się ukształcić na godnych sług Ołtarza, wiernych Kościołowi świętemu, i Najdostojniejszemu Tronowi Wszech Rosssy. Potém Rektor Akademii, Infułat Osinski, w przemowie swojej wyraził, że znaczenie, powaga i wziętość Duchownego Stanu, wymaga gruntownego zgłębienia Nauk Bożych, i cnot, chwalebnych przed ludźmi a świętych przed Bogiem; wynurzył hołd nieskończonych uwielbień Najmilsociwyszemu PANU, który podniósł ten główny Zakład naukowy dobroczynnością nieśmiertelną na cześć Króla wieków, podporę Kościoła Ś. i dobro ludzi, podległych berłu Swojemu, i zachęcił nakoniec młodzież Akademicką, świętą z powołania, aby coraz mocniejszą i gorętszą stawała się w doskonaleniu rozumu i dopełnianiu przepisów chwalebnego życia. Dalej Kanonik Katedralny i Professor Akademii WJX. Fiałkowski, czytał rozprawę: o potrzebie, pożytku i wpływie historyi Kościelney, na nauki Teologiczne. P. Hryniewicz Radzca Dworu, Professor Literatury Łacińskiej i Greckiej, mówił w języku Łacińskim: o korzyściach, wypływających z poznania języków Greckiego i Łacińskiego, szczególnie dla Duchownych; zakończył zaś to uroczyste posiedzenie P. Kukolnik, Radzca Kollegialny, Professor Historyi Powszechney, rozprawą, o wpływie Opatrzności Niebieskiej na losy Narodów i Państw.

Grodno dnia 15 Lutego.

Publiczność miasta Grodna, podczas zgromadzonego tu na obrady Obywatelstwa, miała przyjemność słyszeć dwókrrotnie piękne granie skrzypcowego Artysty, JP. Ignacego Reutta, i przekonać się z pociechą, nie tylko o ulepszonej znacznie talencie tego ziomka swego, ale i o szlachetnych jego uczuciach, gdy większą część dochodu z drugiego swojego koncertu, poświęcił dobrowolnie na rzecz cierpiącej ludzkości. Ta szlachetna ofiara, z własnego i mozolnego zarobku Artysty, zyskuje dlań niepospolitą zaletę, na którą zasłużył w części, i miejscowy Forte-pianista, JP. Majewski, który w niedostatku dobrej w Grodnie orkiestry, towarzyszył JP. Reuttowi na fortepianie z zupełnem Publiczności zadowoleniem. Spodziewamy się, że ta słuszną pochwała talentu i moralności naszych Artystów, będzie im pobudką do tym większego jeszcze w obu tych względach postępu.

Taurogin, 8 Lutego.

Przejazd przez rzekę Niemien, z przyczyny jey rozlania, jest niezmiernie trudny. Pod samemi Taurogami rozlała także rzeka Jura, a przejazd na łodziach w tém miejscu bardzo niewygodny.

Moskwa 10 Lutego.

Na maskaradzie Szlachetnego Zgromadzenia, 6 Lutego, był Nadzwyczajny Poseł Jego Sułtański Mości, *Muszir-Achmet-Pasza*, który dwóma dniami pierwej przybył z St. Petersburga do naszej Stolicy. Celniejsza Publiczność napełniała wielką salę zupełnie. Damy jaśniały toaletą, ubiory maskaradowe — swą rozmaitą charakterystycznością. Znamienity gość kilka razy tańczył poloneza. (Gaz. Mosk.)

Odessa dnia 12 Stycznia.

W Odessie jeszcze dosyć jest błota: trudno byłoby inaczej utrzymywać, lecz niepodobna nie zgodzić się, że pod tym względem znacznie postąpiliśmy na przód. Przestrzeń naszego okazałego bruku z Włoskich плит nie jest jeszcze wielką, lecz długość szosy jest już wcale znaczną; i chociaż ono nie zastępuje bruku, jednakże, z łaski jęgo, śmiejemy się już teraz z tych czasów, kiedy błoto przerywało komunikacyą między mieszkańcami; i nie zważając na bryzganie, którem obdarzają nas przyprzaskowe konie, szybko teraz prze-

пристязныя лошади, мы теперь быстро мчимся тамъ, гдѣ за 10 лѣтъ предъ симъ вытаскивали насъ воды.— Надѣмся, что для читателей будетъ любопытно прочесть краткій обзоръ тѣхъ работъ, которыя въ теченіе послѣдняго десятилѣтія выполнены здѣсь по части мостовъ и шоссированія улицъ.

До 1825 года шоссе не было известно въ Одессѣ; мостовая существовала только на двухъ спускахъ: Ланжероновскомъ и Херсонскомъ.— Въ концѣ 1823, въ 1824 и 1825 годахъ, шоссированы улицы: Херсонская, Рибасова, Ришельевская, Греческая и часть Екатерининской. Въ слѣдъ за симъ сдѣлано шоссе на Театральной площади, а въ 1829 и 1830 годахъ на улицѣ приморскаго бульвара и въ переулкахъ, къ нему примыкающихъ. Между тѣмъ шоссе прежнихъ годовъ, не имѣя стоковъ для воды и не бывъ въ должномъ видѣ поддерживаемо, скоро повредилось, а въ нѣкоторыхъ мѣстахъ почти уничтожилось; почему въ концѣ 1831 года приступлено было къ совершенному возобновленію оного, насыпкою новаго слоя, и къ устройству канавъ: что продолжалось въ 1832 и 1833 годахъ, и будетъ продолжаемо въ наступившемъ году. Возобновленіе сие не препятствовало, однако же, устройству новыхъ шоссе въ улицахъ наиболѣе грязныхъ.

Въ настоящее время осталось старое невозобновленнаго шоссе прежнихъ годовъ 19,316 кв. саж.

Возобновлено въ 1832 и 1833 годахъ, насыпкою новаго слоя, съ должнымъ устройствомъ скатовъ и канавъ 5,834 — —

Вновь устроено шоссе въ 1832 и 1833 годахъ 9,489 — —

Въ сихъ же двухъ годахъ сдѣлано вновь мостовой 4,016 — —

Присовокупимъ къ сему пространство старой мостовой на двухъ упомянутыхъ нами спускахъ, кои составляютъ 1,800 саж.

Всего мостовой и шоссе оказываетъ 40,455 кв. саж.

Мощеніе произведено было съ особенною дѣятельностію въ 1833 году. Квадратное содержаніе устроенныхъ въ теченіе одного сего года мостовыхъ и шоссе, при употребленіи на сии работы людей, нуждающихся въ пропитаніи, составляетъ до 8,000 сажень; всѣ мостовыя и шоссе 1833 года имѣютъ 6 саж. ширины, слѣдовательно въ этомъ году вымощено улицъ на 1333 сажени въ длину. На 1834 годъ обещаютъ намъ не менѣе усилій и работъ по сей части.

Въ заключеніе неизлишне будетъ здѣсь присовокупить, что протяженіе всѣхъ улицъ въ Одессѣ составляетъ съ небольшимъ 57 верстъ; квадратное же содержаніе всѣхъ Одесскихъ площадей еще невымощенныхъ равняется 103,396 саженьямъ. (Одес. В.)

Букарестъ, 29-го Января.

У насъ въ срединѣ самой зимы продолжается необыкновенно теплая погода. Воздухъ здѣсь совершенно весенній. Многія мѣста не только покрыты зеленью, но даже испещрены цвѣтами; снѣгу вовсе нѣтъ, и рѣки до сихъ поръ еще не замерзли. Только нѣсколько дней тому назадъ начались легкіе ночные морозы; днемъ же теплота продолжается по прежнему. (Спб. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

К и т а й.

(Извѣщеніе изъ писемъ, полученныхъ изъ Пекина.)

„По кончинѣ Хуанхэу (Императрицы), Китай и всѣ непосредственно зависящіе отъ него Княжества приняли участіе въ прискорбіи Пекинскаго Двора, и облеклись въ трауръ изъ грубой хлопчатобумажной ткани бѣлаго цвѣта. Это одѣяніе не снимается ни днемъ, ни ночью въ продолженіе 27 дней, и притомъ во все это время не позволено никому изъ служащихъ ночевать внѣ тѣхъ присутственныхъ мѣстъ, къ которымъ каждый принадлежитъ по своей должности. Сверхъ сего строжайше запрещается всѣмъ вообще подданнымъ Китая до истеченія ста дней брить голову, носить на шляпахъ кисти изъ шелка краснаго цвѣта или изъ буйволовои шерсти, окрашенной этимъ же цвѣтомъ, совершать браки и отправлять всякаго рода празднества, сопровождаемыя обыкновенно веселіемъ и музыкою. Музыка, кромѣ употребляемой при священнодѣйствіяхъ или при похоронахъ, совершенно должна умолкнуть во всей обширной этой Имперіи. Царствующій нынѣ Хуанди (Императоръ) зналъ, по видимому, что поселяне и низшій классъ гражданъ болѣе всѣхъ подвергаются наказанію за нарушеніе сего закона, а потому, снисходя ихъ невѣжеству, которое признаеть главнымъ тому причиною, и не желая стѣснять ихъ занятій продолжитель-

мыкамы сѣ тамъ, гдѣ предъ 100 лѣтъ вытаскивали насъ воды. Надѣмся, что для читателей будетъ любопытно прочесть краткій обзоръ тѣхъ работъ, которыя въ теченіе послѣдняго десятилѣтія выполнены здѣсь по части мостовъ и шоссированія улицъ.

Do roku 1825 szosse nie było znane w Odessie; bruk był tylko na dwóch spustach: Lanżerona i Chersońskim. W końcu 1823, 1824 i 1825 roku poprowadzone zostało szosse na ulicach: Chersońskiej, Rybasowa, Ryszeliego, Greckiej i części Ekaterynińskiej. Wraz potem zrobiono szosse na placu teatralnym, zaś w 1829 i 1830 roku na ulicy nadmorskiego bulwaru i na zaułkach do niego przytykających. Tymczasem szosse lat przeszłych, ponieważ nie miało ścieków dla wody, i nie było w należyty sposób utrzymywane, rychło się popsuło, a w niektórych miejscach prawie znikło; w końcu przeto 1831 roku przystąpiono do zupełnego jego odnowienia, przez nasypanie nowej warstwy, i do zrobienia kanałów, co ciągnęło się przez 1832 i 1833 rok, i będzie trwało w bieżącym roku. Jednakże to odnawianie nie przeszkadzało, poprowadzeniu nowego szosse na ulicach najblotniejszych.

Zostało teraz starego nieodnowione-

go szosse z lat poprzedzających 19,316 sążn. kw

Odnówiono w 1832 i w 1833 roku, przez nasypanie nowej warstwy z należytem urządzeniem ścieków i kanałów 5,834 — —

Wyrowadzono nowego szosse w 1832 i 1833 roku 9,489 — —

W tychże dwóch latach zrobiono nowego bruku 4,016 — —

Dodawszy do tego przestrzeni starego bruku na dwóch pomienionych spustach,

która czyni 1,800 sążni.

W ogóle bruku i szosse jest teraz 40,455 sążn. kw.

Brukowanie odbywało się ze szczególnym pośpiechem w 1833 roku. Ogół zrobionego w ciągu jednego tego roku bruku i szosse przy użyciu do tych robót ludzi, potrzebujących wyżywienia, wynosi do 8000 sążni kw.; wszystkie bruki i szosse poprowadzone w 1833 roku mają sześć sążni szerokości: a zatem w teraźniejszym roku wybrukowano ulicę na 1,333 sążni długości. Rok 1834 każe się spodziewać, że roboty tego rodzaju z nieminiejszym usiłowaniem prowadzone będą.

Nakoniec, nie od rzeczy będzie tu dodać, że długość wszystkich ulic w Odessie wynosi prawie 57 wiorst, ogół zaś przestrzeni wszystkich placów w Odessie jeszcze nie wybrukowanych wyniesie 103,396 sążni kwadratowych. (O. W.)

Bukarest 29 Stycznia.

U nas, w śródku samej zimy, trwa czas nadzwyczaj ciepły. Powietrze mamy zupełnie wiosenne. Mnóstwo miejsc, nie tylko pokrytych murawą, ale nawet upstrzonych kwiatami, śniegu całkiem niemasz, rzeki dotąd nie zamarzały. Od kilku dni lekkie tylko nocami zaczęły się mrozy; we dnie zaś ciepło trwa niezmiennie. (G. S. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

С и н и у.

(Wyjątek z listów, otrzymanych z Pekinu.)

Po śmierci Chuanchou (Cesarzowej), Chiny i wszystkie bezpośrednio zależące od nich księstwa, dzieliły smutek dworu Pekiniego i przywdziały żałobę z grubey bawełniczney materii białego koloru. Odzież ta nie zdeymuje się, ani w dzień, ani w nocy, w przeciągu 27 dni, i nadto przez ten cały czas, nie pozwala się nikomu z osób, znajdujących się w służbie publicznej, gdzie indziej noc przepędzać, jak tylko w swych miejscach publicznych, do których każdy z urzędu swego należy. Prócz tego, naysurowiej zabrania się wszystkim w powszechności poddanym Chin, aż do upłynienia stu dni, golić głowę, nosić na kapeluszach kutasy z jedwabiu czerwono farbowanego, albo z włosów bawolich, tymże kolorem pociągniętych, zawierać małżeństwa i odbywać wszelkiego rodzaju uroczystości, którym zwyczajnie towarzyszy radość i muzyka. Muzyka, oprócz używaney podczas obrzędów religijnych lub pogrzebów, zupełnie powinna ustać w całym tém rozległym Państwie. Panujący teraz Chuandi (Cesarz), wiedział, jak się okazuje, iż wieśniacy i niższa klasa mieszkańców, więcej od innych ściągają na siebie kary, za przestąpienie tej ustawy, przeto, dając wzgląd na ich niewiadomość, którą poczytuje za główną tego przyczynę, i nie chcąc ograniczać ich zatur-

нымъ соблюденіемъ сего печальнаго обряда, рѣшил- ся на сей только разъ отступить отъ закона сокра- щеніемъ для нихъ времени ношенія траура по умер- шей своей супругѣ. Въ семь точно смысль онъ по- велѣлъ заготовить манифестъ для извѣщенія своихъ подданныхъ о послѣдовавшей кончинѣ ихъ Госуда- рыни. Такое снисхожденіе его къ народу, хотя имѣ- ло благовидныя причины, не могло однако не уди- вить приближенныхъ къ нему сановниковъ, и тѣ изъ нихъ, которые болѣе прочихъ имѣли обязанность за- щитить законъ о траурѣ, осмѣлились напомнить сво- ему повелителю, что коренной сей законъ, неизмѣ- няемый ни въ какомъ случаѣ, долженъ быть священ- нымъ. Въ числѣ прочихъ защитниковъ закона о трау- рѣ были: Динь-динь-вань (первостепенный Князь), ро- дной племянникъ Хуандя, и Си-энь, ближній цар- скій вельможа. Первый изъ нихъ, надѣясь на близ- кое родство, а второй на особенное къ себѣ благово- леніе своего Государя, говорили въ пользу закона. Но, къ несчастію ихъ, они ни мало не успѣли въ своемъ предпріятіи, и ревностное ихъ ходатайство не только не подѣйствовало на принятое мнѣніе Импе- ратора, который остался непреклоннымъ, но они еще подверглись за то его гнѣву. Онъ приказалъ тогда же лишить перваго изъ нихъ жалованья за 10 лѣтъ впередъ, а втораго перемѣстить изъ Департамента Го- сударственныхъ Податей и Сборовъ, въ которомъ онъ былъ доселѣ Предсѣдателемъ, въ Палату Вышнихъ Сношеній, съ сохраненіемъ одного только Княжеска- го достоинства (Джень-годзянь-дзюнь), присвоеннаго однимъ Принцамъ крови владѣтельнаго Дома, и на- влиняго пера о трехъ очкахъ, которое было пожалова- но ему за мужественные подвиги, оказанные имъ въ сраженіи съ Горскими (Корка) дикарями; прочія же должности, которыя занималъ онъ при Дворѣ, какъ- то: Генераль - Адъютанта (Юй-цянъ-даченъ), Оберъ-Шенка (Гаунъ-юй-ча-панъ-фанъ-шю), Главноупра- вляющаго Кабинетомъ и Придворною Конторою (Дзунъ-гуанъ-нэй-у-фу-да-ченъ), Палатою Госуда- рственныхъ регалій и торжественныхъ колесницъ (Лу- анъ-и-вэй), Казначействомъ Государственной Палаты, заведывающей дѣлами Принцевъ крови (Цзунъ-жинъ- фу-инъ-ку), Дворцовою Аптекою (Ю-бу) и сверхъ сего Командира Маньчжурскаго полка желтаго знамени, у него отняты *. Вскорѣ послѣ сего Императоръ, слѣдуя государственными постановленіямъ, почтилъ покойную супругу свою новымъ титуломъ, выражаю- щимъ душевныя ея свойства: Сібошунга Олхоба Ху- анхэу (благочестивой и смиренномудрой Императри- цы). Подъ симъ новымъ именемъ она останется на- всегда въ памяти потомковъ, и должна существовать въ Таймiao (храмъ, посвященный Императорамъ и Императрицамъ сей династіи), гдѣ ей, на ряду съ про- чими, въ установленные дни будетъ приноситься жер- тва съ торжественными обрядами. (Св. Пг.)

Ф Р А Н Ц І Я. Парижъ, 11 Февраля.

Пишутъ изъ Байонны отъ 6-го Февраля: одинъ прибывшій изъ Наварры, привезъ свѣдѣніе, что три дни тому, когда онъ провѣзжалъ долину Ронкаль, съ самаго утра до трехъ часовъ по полудни, слышна бы- ла сильная пальба; вѣроятно произошла стычка меж- ду войсками Лоренцо и Зумалакаррегуя. Брига- диръ Жорегу объявилъ, говорить, Генералу Валь- десу, что если бы колонна его усилена было 1,500 человекъ, то онъ въ продолженіе четырнадцати дней непременно усмирить возмущеніе въ Бискайскихъ провинціяхъ.

— Полученныя здѣсь письма изъ Мадрита, увѣ- домляютъ, что 28-го прошлаго Января, Королева бы- ла на смотрѣ гарнизона столицы, на которомъ нахо- дились 146 взводовъ пѣхоты, 19 эскадроновъ кавале- ріи и конной артиллеріи, вообще отъ 6 до 7,000 человекъ. По симъ же письмамъ, Испанскіе Посланники при иностранныхъ Дворахъ получили предписаніе, о снабженіи паспортами на возвратъ въ Испанію эми- грантовъ Испанскихъ Мина, Донз Каetano Валь- деса, Аргуилеса, Истурица, Калатрава и другихъ, пользующихся большимъ вліяніемъ особъ, которыя изключены были изъ всепрощенія.

— На дняхъ сдѣланъ будетъ смотръ здѣшнему гарнизону. Генераль Дариуль имѣлъ по сему пред- мету предварительное совѣщаніе съ Генераломъ Па- жолемъ.

— Слышно, что здѣсь будетъ составлено общество акціонеровъ для заселенія нашихъ Африканскихъ владѣній.

— Получены здѣсь весьма благопріятныя извѣстія о состояніи здоровья Г. Дюпюитрена. Онъ отправился

* Всѣ сіи должности даются однимъ любимцамъ Императора, и онъ тѣмъ важнѣе, что приносятъ занимающему оныя значи- тельный доходъ.

дней, прудлѣншемъ претрзеганіемъ овего смутнаго обрѣду, постановилъ на ten разъ только odstapicъ od usta- wy, skrócenіemъ dla nichъ przepisaneго часу носze- nia żałoby, po zmarłej swej małżonce. W takimъ właściwie rozumieniu, rozkazałъ wygotować Manifest, dla obwieszczenia swychъ poddanychъ, o zdarzonej śmier- ci ichъ Monarchini. Takowa powolnośćъ jego dla naro- du, chociaż miała sprawiedliwe na pozórъ przyczyny, nie mogła atoli nie zdziwić u boku jego znajdującychъ się wysokichъ dostojnikówъ, i ci zъ ichъ liczby, którzy wię- cej od innychъ poczuwali się do powinności w obsta- wianiu za ustawą o żałobie, osmielili się zwrócić uwa- gą swego Panującego na to, iż prawo to zasadnicze, niezmiennie w żadnymъ przypadku, powinno być świę- tēm. W liczbie innychъ obrońcówъ ustawy o żałobie, byli: *Diń-ciń-wań* (Xiąże pierwszego rzędu), rodzony synowiecъ Chuandiego i *Si-en*, przyboczny Cesarzski magnat. Pierwszy zъ nichъ, polegającъ na bliskimъ po- krewnieństwie, drugi zaśъ na szczególnej ku sobie przy- chylności swego Władcy, przemawiali broniącъ ustaw. Lecz, na nieszczęście, bynajmniej nie odnieśli skutku w swémъ przedsięwzięciu i gorliwe ichъ zabiegi, nie tyl- ko nie miały wpływu na przyjęte przez Cesarza zda- nie, który w swémъ postanowieniu byłъ niezachwianymъ, ale jeszcze ściagnęło na nichъ gniewъ jego, zaraz albo- wiemъ nakazałъ pierwszego zъ nichъ pozbawić pensyi na latъ dziesięć, a drugiego przenieść zъ departamen- tu podatkówъ i poborówъ Państwa, do Izby stosunkówъ zewnętrznychъ, z zachowaniem samej tylko Xiążęcey godności (Dżeń godzian-dziun), właściwey tylko Xią- żętomъ krwi panującego domu i pióra pawiego o trzechъ oczkach, nadanego mu za czyny rycerskie, których dałъ dowody w bitwie zъ dzikimi góralami (Korka); in- ne zaśъ urzędy, które sprawowałъ u dworu, jako to: Jene- rał-Adjutanta (Juj-ciań-da-czeń); Wielkiego Podczasze- go (Gaun-juy-czaszan-fan szu), Głównozarządzającego gabinetemъ i kantoremъ dworu (Dzuń-huan-ney-u-fu- da-czeń), Izbą kleynotówъ korony i tryumfalnychъ ry- dwanówъ (Łuan-i-wey), Skarbcemъ Izby Państwa, zarzą- dzający interesami Xiążątъ krwi (Czuń-żin-fu-in ku), pałacową apteką (Jo-bu) i nadto Dowódcy Mandżur- skiego pólku, żółtey chorągwi, zostały odeń odjęte *. Wkrótce potemъ, Cesarz, stosującъ się do przepisanychъ ustawъ państwa, zaszczyciłъ nieboszczkę swą małżonkę nowymъ tytułemъ, wyrażającymъ przymioty jejъ duszy: *Sioszunga Olchoba Chuancheu* (pobożney i pokorne- go ducha Monarchini). Pod tēmъ nowémъ nazwaniemъ, pozostanie ona nazawsze w pamięci potomności, i po- winna zachowywać się w *Taymiao* (świątyni, poświę- conej Cesarzomъ i Cesarzowymъ tej dynastyi), gdzie jejъ równie, jakъ innymъ, w dni przepisane, będą świę- cić ofiarę zъ uroczystemi obrzędami. (P.P.)

F R A N C Y A.

Paryżъ dnia 11 Lutego.

Z Bayonny pod dniemъ 6 Lutego piszą: podróżny, przybywający zъ Nawarry, przywoziłъ wiadomość, iż przedъ trzema dniami, gdy przebywałъ dolinę *Roncal*, od rana aż do godziny 3 po południu, silny ogień sty- szeć się dawał; musiała zayść potyczka między woy- skami *Lorenzo* i *Zumalacarreguja*. Brygadyer *Jau- reguy*, oświadczyłъ jakoby Jenerałowi *Valdes*, iż gdyby kolumnę jego o 1,500 ludzi powiększono, wówczas nie- chybnie w przeciągu czterechъ dni usmierzy powsta- nie w prowincyachъ *Baskijskich*.

— Listy prywatne, tu zъ *Madrytu*, nadesłane donoszą, iż dnia 28 Stycznia, Królowa była przytomną na prze- glądzie garnizonu stolicy, na którymъ miało się znajdo- wać 146 plutonówъ piechoty, 19 szwadronówъ kawaleryi i konney artylleryi, ogółemъ 6—7,000 żołnierzy. Podługъ tychъ listówъ, Posłowie Hiszpańscy przy Dworachъ zagranicznychъ, mieli otrzymać instrukcyę, iżby dali paszporty, dla powrotu do Hiszpanii wychodźcomъ Hisz- pańskimъ: *Minie*, *Don Cajetano Valdes*, *Arguilles*, *Isturitz*, *Calatrava* i innymъ wielki wpływъ mającymъ o- sobomъ, które od amnestyi były wyłączone.

— Za dni kilka mają się tu odbyć ćwiczenia woy- skowe tuteyszego garnizonu. Jenerał *Darriule* miałъ dzisiaj rano zъ Jeneratemъ *Pajol* naradę, dla ułożenia się w tymъ względzie.

— Jakъ słyszącъ, ma się zawiązać towarzystwo przezъ akcyę by się zająć kolonizacyą naszychъ Afrykańskichъ posiadłości.

— Nadeszły tu wielce zaspakajające wiadomości o stanie zdrowia P. *Dupuytren*. Opuściłъ onъ *Neapol*, by

* Wszystkie te urzędy powierzają się samymъ tylko polubieńcomъ Cesarza, i są tēmъ większej wagi, iż pełniącemu je, wielki przynoszą dochódъ.

изъ Неаполя въ Римъ, гдѣ пробылъ 14 дней, столько же во Флоренціи и Венеціи, а потомъ возвратится въ Парижъ.

12-го Февраля.

Третьяго дня данъ былъ въ Тюльери блистательный балъ, который продолжался до 5 часовъ утра. Вчера по полудни Король занимался дѣлами съ Министрами Военнымъ и Иностраннымъ дѣлъ.

— Национальная гвардія въ Шалонѣ на Сонѣ, постановленіемъ Короля отъ 13-го прошлаго мѣсяца, въ третій разъ распущена. Кажется, что нынѣ поводомъ къ сему былъ выборъ 420-ти неблагонадежныхъ въ отношеніи Правительства Офицеровъ и унтеръ-офицеровъ.

— Восемьро, участниковъ въ экспедиціи Генерала Роморино въ Савою, посажены въ тюрьму въ Греноблѣ.

— Въ слѣдствіе полученнаго прошедшей ночи предписанія Военнаго Министра Сульта, состоящій гарнизонъ въ Стразбургѣ полкъ легкой пѣхоты, 15-го сего мѣсяца долженъ выступить оттуда и усиленнымъ маршемъ слѣдовать въ Лионъ, для замѣщенія тамъ полка, который вскорѣ приблизится къ границамъ Италіи.

— По письмамъ изъ Байонны отъ 7-го сего мѣсяца, Мексиканскій Архіепископъ, Членъ Правительственнаго Совѣта, назначенъ Предсѣдателемъ Юнты для составленія кардинальных законовъ. — Сіи же письма увѣдомляютъ о кончинѣ сестры Дона Педро и Дона Мигуэля, Маріи да Ассумсао.

— Маркизь Сент-Олеръ, сынъ Французскаго Посланника при Австрійскомъ Дворѣ, отправился вчера съ особеннымъ порученіемъ въ Мадридъ.

— Въ письмѣ изъ Мадрита отъ 29-го Января, увѣдомляютъ по письмамъ изъ Сіудад-Родриго, что Генераль-Капитанъ Эстремадуры собралъ уже 8,000 войскъ для сдѣланія демонстраціи при Португальскихъ границахъ. Вчера говорили о сильной ружейной пальбѣ, которая была слышна около города Люмбьеръ въ Арагоніи. Говорятъ, что войска Королевы были побѣждены. Сегодня по утру выступила изъ Мадрита значительная часть гарнизона, для усиленія войскъ, находящихся въ Арагоніи.

— Въ *Renovateur* напечатано слѣдующее письмо отъ 7-го сего мѣсяца: едва позволяеть мнѣ время съ величайшею поспѣшностію донести, что войска Королевы разбиты въ долині Ронкаль. Начальствовалъ имъ Лоренцо; сраженіе продолжалось во весь день. Къ вечеру Лоренцо принужденъ былъ оставить свою позицію, и для прикрытія ретирады, срывать мосты; неизвѣстно еще, отправился ли онъ дорогою въ Пампелуну или же къ Бискай. Сраженіе сіе дѣлаетъ большую честь начальствовавшему карлистамъ, Полковнику Замалакарреу. Другіе газеты сомнѣваются въ дѣйствительности сего донесенія, ибо не упоминаетъ о сѣмъ ни одно письмо съ Испанскихъ границъ.

13-го Февраля.

Вчера, говорятъ, получены Правительствомъ весьма неблагопріятныя извѣстія изъ Лиона: между тамошними работниками происходитъ сильное волненіе и уже оставлено около тысячи станковъ.

— Къ извѣстіямъ о пораженіи войскъ Королевы въ долині Ронкаль, присовокупляли еще на биржѣ, что войска сіи бросали оружіе, объявляя, что не хотятъ болѣе сражаться съ своими соотечественниками.

— Пишутъ изъ Беогби отъ 8-го сего мѣсяца: Опять не получаемъ извѣстій изъ Испаніи; опять почти совсѣмъ прекращено сообщеніе. Курьеръ, отправленный изъ Ируна въ Санъ-Себастьянъ съ депешами къ Генералу Бутрону, принужденъ былъ возвращаться моремъ; вышелъ онъ на берегъ въ Сокоа 3-го сего мѣсяца.

— *Mémorial Bordelais* увѣдомляетъ, по письму изъ Бильбао отъ 3-го сего мѣсяца, что въ сѣмъ городѣ открытъ заговоръ. Военнымъ начальствомъ арестовано около 60 прикосновенныхъ къ сему лицъ; въ томъ числѣ находятся многіе духовные, купцы и другіе приверженцы партіи карлистовъ.

— Сего числа по утру отправлена была конференція у Герцога Бролье, въ которой присутствовали всѣ Министры, кромѣ Маршала Сульта и Графа Риньи.

— Маршалъ Сультъ, потерявъ надежду, чтобы внесенный имъ проектъ о составленіи резервныхъ войскъ, былъ принятъ Палатами, занимается теперь, говорить, составленіемъ плана о введеніи большихъ переменъ въ системѣ набора рекрутъ.

— Пишутъ изъ Тулона отъ 7 Февраля: вчера вечеромъ удвоены были здѣсь всѣ караулы, хотя не было явнаго къ сему повода. Здѣсь господствуетъ сильное волненіе умовъ; возмутительныя происшествія при Савойскихъ границахъ нашли здѣсь отголосокъ; со вчерашняго дня Полиція и Жандармы въ безпрестанномъ движеніи.

— Пребывающіе въ Гіеръ Поляки, какъ слышно, будутъ отправлены вскорѣ въ Африку.

сѣ удадъ до Рzymu; гдѣ, забавившись дни 14, тѣлѣ we Florencyi i w Wenecyi, powróci do Paryża.

— Dnia 12. —

Завчора в Tuilleries былъ свѣтлый балъ, который сѣ прѣциагнѣ до godziny 5 zrana. Wczora o południu Król pracował z Ministrami wojny i Spraw wewnętrznych.

— Gwardya narodowa w Chalons nad Saonę, Królewskiemъ postanowieniem z dnia 31 z. m. po raz trzeci rozwiązana została. Zdaje się, iż przed kilką czasy zasłę tam wybory 420 Oficerów i podoficerów, niesprzyjającychъ Rządowi, dały powód do tego nowego rozwiązania.

— Osm osob, należących do wyprawy Jenerała Ramorino do Sabaudyi, osadzono w więzieniachъ Grenoble.

— W skutek rozkazu, nadesłanego przeszłęj nocy od Ministra wojny Marszałka Soult, dnia 15, stojący garnizonem w Straßburgu, półk lekkiej piechoty, powinien ztamtąd wyruszyć i śpiesznymъ marszemъ udać się do Lyonu, by tam zająć miejsce półku, który prędko ma się posunąć ku granicomъ Włoch.

— Podługъ listów z Bayonny pod dnimъ 7, Arcy-Biskup Meksykański, Członek Rady regencyi, mianowany zostałъ Prezydentemъ Junty, do ułożenia praw zasadniczych. Też listy namieniają o wieści, że Infantka Marya Assumpcao, Siostra Don Pedra i Don Miguela, zesłła z tego swiata.

— Margrabia St. Aulaire synъ Posła Francuzkiego przy Cesarsko - Austrjackimъ Dworze, wczora ze szczególnemъ poleceniemъ wyjechał do Madrytu.

— W liście z Madrytu pod dnimъ 29 Stycznia gloszą: podługъ listów z Ciudad-Rodrigo, Jeneralny Kapitanъ Estremadury już 8,000 woyska ścigał, by uczynić demonstracyą na granicachъ Portugalii. Wczora mówiono o silnymъ ogniu karabinowym, który słyszano w kierunku miasta Lumbier w Arragonii. Powiadają iż woyska Królowey pokonane zostały. Dzisieyszego ranku, znaczna częśćъ garnizonu wyruszyła z Madrytu, dla wzmożenia woyska w Arragonii.

— *Renovateur* podaje następny list z Bayonny pod dnimъ 7: ledwie mi czasъ pozwala w naywiększymъ pośpiechu donieść, iż woyska Królowey w dolinie Roncal, pobite zostały. Lorenzo niemi dowodził, bitwa żwawo się toczyła i trwała przez dzień cały. Ku wieczorowi Lorenzo byłъ przymuszony ustąpić ze swychъ stanowiskъ i pozrywać mосты, by swóy odwrotъ przykryć: niewiadomo jeszcze, czyli udał się drogą do Pampeluny, lub też czy w kierunku Biskai cofać się musiał. Utarczka ta wielki przynosi zaszczytъ Półkownikowi Zama-lacarre-gu, który Karolistami dowodził. Inne gazety poddają wątpliwości prawdziwośćъ tego doniesienia, ponieważ żaden list z nad granicъ Hiszpańskich, o témъ nie namienia.

— Dnia 13. —

Wczora, jakoby, Rządъ otrzymałъ wielce niepokojące wiadomości z Lyonu; pomiędzy tamecznymi robotnikami, wielkie ma panowaćъ wzburzenie, i już do ty-siąca warsztatówъ opuszczono.

— Do wieści o porażce Królewsko - Hiszpańskichъ woyskъ w dolinie Roncal, na giełdzie dodawano jeszcze, iż woyska te brońъ rzucali, oświadczającъ, iż dłużej nie chcą walczyć ze spółziomkami.

— Z Behobii pod dnimъ 8 piszą: znowu nie mamy wiadomości z Hiszpanii; znowu komunikacya prawie całkiemъ musi byдъъ przerwaną. Goniec wysłany z Irun do St. Sebastian, z depezmami do Jenerała Butron, musiałъ морземъ powracać; wylądowałъ on dnia 3 b. m. w Socoa.

— *Mémorial bordelais* donosi podługъ listu z Bilbao pod dnimъ 3 b. m., iż w témъ mieście spisekъ odkryty zostałъ. Urzędy wojenne aresztowały około 60 osób, mocno w témъ skompromittowanych, między niemi wielu duchownych, kupcówъ i innych, stronnikówъ partyi Karolistów.

— Dzisia rano odbywała się konferencya u Xięcia Broglie, na której znajdowali się wszyscy Ministrowie, prócz Marszałka Soult i Hrabiego Rigny.

— Marszałekъ Soult, który nie ma nadziei, aby projektъ jego do prawa, względemъ utworzenia woyska odwodowego, przezъ Izby byłъ przyjętymъ, trudni się, jakъ powiadają, ułożeniemъ planu o zaprowadzeniu zmianъ wielkichъ w systemacie zaciągówъ woyskowych.

— Piszą z Tulonu pod dnimъ 7 Lutego: wczora wieczoremъ, wszystkie tu straże podwojono, chociażъ nie było wyraźnego powodu do tego kroku. Wielkie tu panujeъ wzburzenie umysłów; zasłę na granicachъ Sabaudzkichъ huntownicze poruszenia, znalazły tu odgłosъ; Policya i Zandarmerya od dnia wczorayszego są w ruchu.

— Znajdujący się w Hyères Polacy, jakъ słychać, zostaną wkrótce wyprawieni do Afryki.

— Сегодня на бирже носился слух, что Правительство получило депешу из *Мадрита*, с уведомлением, что постановление о созвании Кортесов напечатано в Мадритской придворной газете от 6-го сего месяца, и что оными созваны Кортесы на Май месяц текущего года. (?)

14-го Февраля.

Третьего дня вечером и вчера по полудни, Король председательствовал в Совете Министров, которые заседания продолжались оба раза по два часа.

— Вчерашний номер газеты *Quotidienne*, по поводу напечатанной в оном статье, о приходящем на сие число годовичном воспоминании о смерти Беррийского Герцога, отобранъ Полицією.

— Состояние здоровья Генерала *Лафайета* со вчерашнего дня опять становится хуже.

— Вчера Председатель Палаты Депутатов, Г. *Дюпенъ*, обедалъ съ Королемъ и Королевскою фамиліею.

— По распоряжению Министра, Начальники Отделений в Военномъ Министерствѣ не могутъ принимать постороннихъ лицъ во время занятій дѣлами в канцеляріи, безъ особеннаго на то соизволенія Военнаго Министра или Генеральнаго Секретаря.

— По Анатомическомъ разсмотрѣніи тѣла покойнаго Священника *Декрамба* въ *Бле*, оказалось, что слухи о его отравленіи неосновательны.

— 8-го сего Февраля послано въ *Тулонъ* чрезъ телеграфъ предписаніе о самоскорѣйшемъ приготовленіи военныхъ фрегатовъ, 60 пушечнаго *Дидона* и 48 пушечнаго *Беллона*, назначенныхъ для экспедиціи, не терпящей замедленія.

15-го Февраля.

Вчера Король занимался дѣлами съ Генераломъ *Себастьяни*.

— Въ канцелярію Палаты Депутатовъ представлено вновь множество прошений, относительно перемѣны закона о выборахъ.

— Болезнь Генерала *Лафайета* не перестаетъ тревожить его друзей; она есть слѣдствіемъ простуды, полученной имъ на кладбищѣ во время похоронъ Генерала *Дюлонга*. Вчера сей Генераль былъ опасно боленъ; сегодня по утру нѣсколько ему лучше. Врачи совѣтовали ему отнестись въ его мызу, *Лагранжъ*, однако жъ онъ не согласился на это, предвидя въ сихъ совѣтахъ тайныя намѣренія удалить его изъ Парижа.

— Исключены изъ дѣйствительной службы по Арміи: Генералъ-Лейтенантъ *Ла-Гуссей* и Генераль-Маіоры: *Естеръ*, *Жоли*, *Леглисъ* и *Бальо*.

— Говорятъ, что наше Правительство ни одному изъ эмигрантовъ, которые участвовали въ послѣднемъ походѣ противу *Савойи*, не дозволить пребывать въ предѣлахъ своего Государства; и полагаютъ, что они отправлены будутъ въ Англію или Америку.

17-го Февраля.

Третьего дня вечеромъ Греческій Посланникъ Князь *Суццо* и Нунцій Римскаго Двора, имѣли частную аудіенцію у Короля. Председатель Палаты Перовъ имѣлъ честь поднести Е. К. Величеству принятый сею Палатою въ послѣднемъ ея засѣданіи проектъ закона о разнощикахъ по улицамъ брошюрокъ, газетъ и проч. Сей проектъ немедленно будетъ обнародованъ въ видѣ узаконенія и уже напечатанъ въ сегодняшнемъ *Монитерѣ* отъ 16-го Февраля.

— Королева сего числа въ 3-мъ часу по полудни отправилась въ *Брюссель*; ожидаютъ возвращенія ея, въ первыхъ числахъ будущаго Марта мѣсяца. Сопровождаетъ ее Принцесса *Марія*. Герцогъ *Орлеанскій* выздоровѣлъ уже совершенно.

— Вчера болѣе 3,000 особъ отдавало визитъ Г. *Дюпону de l'Eure*, съ изъявленіемъ сожалѣнія своего о кончинѣ родственника его, покойнаго *Дюлонга*.

— Здоровье Генерала *Лафайета*, какъ слышно, поправляется, и надѣются, что онъ скоро возвратится къ обыкновеннымъ своимъ занятіямъ.

— По полученнымъ здѣсь извѣстіямъ изъ *Мадрита* отъ 5-го сего Февраля, изъ *Барселона* отъ 7-го, изъ *Сарагоссы* отъ 8-го сего мѣсяца, въ сихъ городахъ царствуетъ совершенная тишина.

(A. P. S. Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 12 Февраля.

Герцогъ *Кумберландскій* въ пятницу обедалъ у Герцога *Веллингтона*, а потомъ посѣтилъ Князя *Талейрана* и Княгиню *Дино*.

— Корабль, *Карронъ*, прибывшій въ *Фальмутъ*, доставилъ важныя извѣстія изъ *Лиссабона*, по 2-е число сего Февраля. Въ прошломъ Январѣ войска Дона Педра получили значительныя успѣхи, о которыхъ однако жъ не имѣемъ еще подробныхъ свѣдѣній. Въ слѣдствіе того, положеніе Дона *Мигуэля* сдѣлалось хуже; говорятъ даже, что онъ оставилъ *Сантареиъ*, но сие требуетъ еще подтвержденія.

— На здѣшней гелдзіе вѣсть краѣйша, изъ Рząd otrzymał depezę z *Madrytu* z uwiadomieniem, że postanowienie o zwołaniu Korteżów, ukazało się w *Madryckiej Gazecie Dworu* pod dniem 6, i że w niēm zwołanie Korteżów w miesiacu Maja b. r. naznaczono. (?)

— Dnia 14. —

Zawczora wieczorem i wczora o południu, Król przydzował na Radzie Ministrów, która każdego razu przez dwie trwała godziny.

— Wczorayszy numer gazety *Quotidienne*, z powodu artykułu o dzisiejszej rocznicy śmierci Xiecia *Berry*, zabranym został przez Policję.

— Stan zdrowia Jenerała *Lafayette*, od wczorayszego dnia, znowu się pogorsza.

— Wczora Prezydent Izby deputowanych, P. *Dupin*, jadł obiad z Królem i familią Królewską.

— Na skutek rozkazu ministryalnego, naczelnicy oddziałów Ministryum wojny, nie mogą dawać audyencyi obcym osobom w miejscach swych prac, jeżeli na to mieć nie będą pozwolenia od Ministra wojny, lub Sekretarza jeneralnego.

— Dyssekcyja ciała plebana *Descrambes* w *Blaye*, okazała bezzasadność wieści o jego otruciu.

— Przez telegraficzną depezę dnia 7 Lutego, przesłano do *Toulonu* zalecenie, aby niezwłocznie uzbroić fregaty *Dido* od 60 i *Bellona* od 48 dział, na wyprawę niecierpiącą zwłoki.

— Dnia 15. —

Król wczora pracował z Jenerałem *Sebastiani*.

— W biurze Izby deputowanych, znowu mnóstwo złożono prośb, względem zmiany prawa o wyborach.

— Choroba Jenerała *Lafayette*, nie przestaje wzbudzać obawy w jego przyjaciółach; ma być ona skutkiem przeziębienia, na które się wystawił na cmentarzu w czasie pogrzebu P. *Dulong*. Wczora Jenerał bardzo się miał źle; dzisiaj rano nieco lepiej. Lekarze mieli mu doradzać, by się udał do swej wiejskiej posiadłości *Lagrange*; wszelako nie chciał tego słuchać, ponieważ w tych radach widział tajne zamiary, aby go z Paryża oddalić.

— Jenerał-Porucznik *La Housaye* i Jenerał-Majorowie *Esterz*, *Joly*, *L'Eglise* i *Baillet*, usunięni zostali z czynnej służby.

— Głoszą, iż Rząd tutejszy, ani jednemu z wychodźców, którzy mieli udział w ostatniej wyprawie przeciw *Sabaudyi*, nie dozwoli w kraju swym przebywać; mówią o przesłaniu ich do Anglii lub Ameryki.

— Dnia 17. —

Zawczora wieczorem Poseł Grecki Xiąże *Suzzo* i Nuncyusz Papiezki, mieli prywatną audyencyą u Króla. Prezydent Izby Parów miał zaszczyt podać J. K. M. przyjęty przez tę Izbę na ostatniem jej posiedzeniu projekt do ustawy, o publicznych krzykaczach. Projekt ten niezwłocznie zostanie, jako prawo ogłoszonym i już się znajduje w dzisiejszym numerze *Monitora* pod dniem 16 Lutego.

— Królowa dzisiaj po południu o godzinie 3ciej wyruszyła w drogę do *Bruxelli*; oczekiwana jest z powrotem w pierwszych dniach miesiąca Marca. W towarzystwie jej, znajduje się Xieźniczka *Marya*. Xiąże *Orleński* zupełnie już wrócił do zdrowia.

— Więcej jak 3,000 osób wczora było u P. *Duponde l'Eure* z kondolencyą, z powodu śmierci jego krewnego P. *Dulong*.

— Jak słychać, stan zdrowia Jenerała *Lafayette* widocznie się polepsza, i spodziewają się, że on wróci znowu do zwykłych zatrudnień.

— Podług nadesłanych tu wiadomości z *Madrytu* pod dniem 5 b. m., z *Barcelony* pod dniem 7, z *Saragossy* pod dniem 8, nazywają się spokojność w tych miastach nieprzerwanie panowała. (A. P. S. Z.)

BRITANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn dnia 12 Lutego.

Xiąże *Cumberland*, jadł obiad w piątek u Xiecia *Wellingtona* i oddał potem wizytę Xieciu *Talleyrandowi* i Xieźnie *Dino*.

— Przez przybyły do *Falmouth* okręt *Carron*, otrzymano ważne wiadomości z *Lisbony*, do 2 Lutego. W Styczniu woyska Don Pedra, znaczne odniosły korzyści, o których wszelako dotąd jeszcze bliższych nie mamy szczegółów. W skutek ich pogorszyło się położenie Don *Miguela*; powiadają nawet, iż *Santarem* opuścił; lecz wieść ta jeszcze potrzebuje potwierdzenia.

— Слышно, что Лорд *Виллиамъ Бентинкъ*, по причине разстроеннаго здоровья, объявилъ желаніе удалиться отъ правленія Остѣ-Индіею. Преемниками его именуютъ Герцога *Ризмонда* и Сиръ *Генрика Георгія Грейя*; на будущее время власть будетъ разделена: первый получить званіе Губернатора, другой же Главнокомандующаго войсками въ Остѣ-Индіи. Сиръ *Едуардъ Барнесъ* возвращается изъ Остѣ-Индіи въ Англію.

14-го Февраля.

Ихъ Королевскія Величества въ будущій четвертъ оставить зимнее свое пребываніе въ *Брейтонѣ*, пробудутъ одну недѣлю въ *Сенъ-Джемскѣмъ дворцѣ* и около 1-го Марта опять отправятся въ *Виндзорскій замокъ*.

— *Немурскій* Герцогъ, сказываютъ, вскорѣ прѣдетъ въ Англію; еще въ прошедшемъ году желалъ онъ сопровождать сюда своего брата, но исполненіе намеренія сего отложено на сей годъ.

— *Courrier* сообщаетъ извѣстіе о возмущеніи работниковъ многихъ ситовыхъ фабрикъ въ окрестностяхъ *Гласгоу*, для усмиренія коихъ должно было призвать войска изъ *Эдмбурга*.

— О путешествующемъ въ Африкѣ *Ландерѣ* получено извѣстіе, что онъ прибылъ въ *Фернандо-По* съ Лейтенантомъ *Алланомъ*, на пароходѣ *Албурка*, и что онъ далеко углубимъ во внутренность Африки.

15-го Февраля.

Россійскій и Французскій Посланники имѣли вчера конференцію съ Статсъ-Секретаремъ Департамента иностранныхъ дѣлъ. Португальскій Посланникъ, Кавалеръ *Лима*, вчера отдавалъ визиты разнымъ иностраннымъ Посламъ и Посланникамъ.

— Новая пѣса *Г. Скриба*, подъ заглавіемъ *Bertrand et Raton*, которая по поводу аллегорическаго представленія подъ сими именами знаменитыхъ лицъ, подъ первымъ Князя *Талейрана*, подъ вторымъ *Г. Лафита*, возбудила большой интересъ въ Парижѣ, представляется теперь въ театрѣ *Дриуриленъ*, подъ заглавіемъ: *the Minister and the Mercer* (Министръ и торговецъ шелка). Между актерами отличается особенно *Миссъ Елленъ Три* въ роли *Христины*. За нѣсколько дней предъ тѣмъ при представленіи сей пѣсы, Графъ *Грей* сидѣлъ въ партикулярной ложѣ.

— На биржѣ вчера послѣдовали въ курсѣ ассигнацій нѣкоторыя измѣненія; только Португальскія облигаціи поднялись, въ слѣдствіе полученныхъ изъ *Лиссабона* послѣднихъ извѣстій.

— Изъ *Ямайки* получены извѣстія по 31 Декабря прошлаго года: Праздникъ Рождества Христова, въ который опасались возмущенія Негровъ, прошелъ въ совершенномъ покоѣ. *Барбадосъ* и сосѣдніе острова приняли проектъ освобожденія невольниковъ.

— Сего дня Ораторъ Нижней Палаты давалъ первый Парламентскій обѣдъ.

— 7-го сего мѣсяца Герцогъ *Веллингтонъ* вступилъ торжественно въ должность Канцлера Оксфордскаго Университета.

— Изъ *Порто* получены извѣстія по 4-е число сего мѣсяца: Жители были въ хорошемъ расположеніи духа, освѣдомившись о побѣдѣ Генерала *Сальдана*, говорятъ, что войска *Дона Мигуэля* выступили изъ *Сото-Редондо* къ *Каимбрѣ*.

— Пишутъ въ здѣшнихъ газетахъ: Лордъ *Пальмерстонъ*, не хочетъ принимать дѣйствительнаго участія въ совѣщаніяхъ о Голландско-Бельгійскихъ дѣлахъ, пока продолжаться будетъ въ Нидерландахъ настоящее положеніе дѣлъ. Говорятъ, что сему объявленію, въ которое участвовали также упомянутыя Сѣверныя Державы, надлежитъ приписать отозваніе Австрійскимъ Дворомъ Барона *Вессенберга*. Между тѣмъ дипломаты отправляютъ конференціи въ готель Россійскаго Посольства, какъ было и прежде во время прекращенія совѣщаній въ Департаментѣ Иностранныхъ дѣлъ. (А.Р.С.З.)

А М Е Р И К А.

Нью-Йоркъ, 10-го Января.

Сужденія о взятіи капиталовъ Правительства изъ Банка Соединенныхъ Штатовъ все еще продолжаютъ въ Сенатѣ и въ Палатѣ Представителей, и, по видимому, кончатся не скоро, ибо каждый Членъ считаетъ обязанностію представить о семъ дѣлѣ свое мнѣніе. Такимъ образомъ, съ 1-го до 6-го Января изъяснили объ этомъ дѣлѣ свое мнѣніе только трое Членовъ: каждый говорить по два дня сряду. Многие сомнѣваются, чтобы сіе дѣло было совершенно рѣшено въ нынѣшнее засѣданіе Конгресса. Законодательныя Собранія отдѣльныхъ Областей также занимаются сими вопросомъ. Рѣшеніе Виргинскаго Собранія противорѣчитъ мнѣнію Президента; Собраніе же въ *Огайо* одобряетъ его дѣйствія, въ отношеніи къ Банку. (Сбв. Пз.)

— Какъ слышать, Лордъ *William Bentinck* оświadczył chęć, z przyczyny osłabionego zdrowia, usunąć się od zarządu Indyami-Wschodniemi. Za następców jego naczynają Xięcia *Richmond* i Sir *Henryka Jerzego Grey*; władza ma być na przyszłość rozdzieloną; pierwszy otrzyma urząd Gubernatora, drugi Głównego Dowódcy wojsk w Indyach. Sir *Edward Barnes*, wraca z Indyy-Wschodnich do Anglii.

— Dnia. 14 —

К.К. П. ММощь въ przyszły czwartek opuszczają Brighton, zabawią przez tydzień w pałacu St. James i około 1 Marca, znów się udadzą do zamku Windsorskiego.

— Głoszą, iż Xięże *Némours*, wkrótce przybędzie do Anglii; jeszcze w przeszłym roku, miał on swemu bratu w tej podróży towarzyszyć, lecz zamiar zwiedzenia Anglii, do teraźniejszego roku odłożono.

— *Courrier* zawiera wiadomość o powstaniu robotników w wielu fabrykach kartunu w okolicach Glasgowa, dla usmierzenia którego, musiano wezwać wojska z Edynburgu.

— O podróżującym po Afryce *Landerze*, otrzymano wiadomość, iż przybył do *Fernando-Po* z Leytnantem *Allan*, na statku parowym *Alburka*, przeniknąwszy, jak powiadają, znacznie w głąb Afryki wewnętrznej.

— Dnia 15. —

Posłowie Rossyjski i Francuzki, mieli wczora narady z Sekretarzem Stanu wydziału Spraw zagranicznych. Poseł Portugalski, Kawaler *Lima*, wczora odwiedził wielu zagranicznych Ambassadorów i Posłów.

— Nowa sztuka *P. Scribe: Bertrand et Raton*, która w *Paryżu*, z powodu niby allegorycznego znaczenia pod temi nazwiskami znakomitych osób (pod pierwszym Xięcia *Talleyrand*, pod drugim *P. Lafitte*), tak wielki obudziła interes, przedstawianą tu jest dopiero na teatrze *Drurylane*, pod tytułem: *the Minister and the mercer* (Minister i handlarz jedwabiu). Pomiędzy aktorami, odznacza się szczególniej *Miss Ellen Tree* w roli *Christiny*. Przed kilką dniami był na przedstawieniu tej sztuki *Hrabia Grey* w łożu prywatnej.

— Na wczorayszej giełdzie, w kursie papierów zasły niejakie zmiany, tylko obligacye Portugalskie znacznie się podniosły, w skutek ostatnich z *Lisbony* otrzymanych wiadomości.

— Z *Jamaiki* otrzymano wiadomości, aż do 31 Grudnia, Święta Bożego Narodzenia, w czasie których obawiano się powstania Negrów, spokojnie przeszły. *Barbadoes* i inne sąsiednie wyspy, przyjęły projekt wyzolenia.

— Dzisiaj Mówca Izby niższej, dawał pierwszy obiad parlamentowy.

— Dnia 7 b. m. Xięże *Wellington* uroczyste, jako Kanclerz Uniwersytetu Oxfordskiego, installowanym został.

— Z *Porto* otrzymano wiadomości do dnia 4 b. m. mieszkańcy dobrej byli myśli, ponieważ wiedzieli o zwycięstwie Jenerała *Saldanha*; głoszą, iż wojska *Don Miguela* od *Soto Redondo* ruszyły ku *Koimbrze*.

— Czytamy w tutejszych gazetach: Jak słysząc Lord *Palmerston*, nie chce czynnie należeć do narad, względem Hollendersko-Belgijskich interesów, dopóki teraźniejszy stan rzeczy w Niderlandach trwać będzie. Powiadają, iż temu oświadczeniu, które podzielił i Pełnomocnicy Mocarstw Północnych, przypisać należy odwołanie Barona *Wessenberga*, przez dwór Austriacki. Tym czasem dyplomaci odbywają konferencye w hotelu Poselstwa Rossyjskiego; jak było i przedtęm, w czasie przerwania narad w wydziale spraw zagranicznych. (А.Р.С.З.)

А М Е Р И К А.

New-York dnia 10 Stycznia.

Narady o wzięciu kapitałów Rządu z banku Stanów-Zjednoczonych, ciągle jeszcze odbywają się w Senacie i w Izbie Deputowanych i, jak się zdaje, nie prędko zostaną ukończone, ponieważ każdy Członek uważa za swą powinność, wynurzyć w tej rzeczy swe zdanie. Tym sposobem od dnia 1 do 6 Stycznia trzech tylko Członków, w tej rzeczy przełożyło swe zdanie: każdy rozprawia wciąż przez dwa dni. Wielu wątpi, azali rzecz ta zupełnie zostanie rozstrzygniętą na teraźniejszy sessyi Kongressu. Prawodawcze zgromadzenia pojedynczych prowincy także zajmują się tēм pytaniem. Postanowienie zgromadzenia w *Wirginii*, przeciwi się zdaniu Prezydenta; zgromadzenie zaś w *Ohio*, przystaje na jego postępowanie względem Banku. (P.P.)